

Forslag til Helligdagslov.

Fremsat den 6. november 1962 af *justitsministeren*.

§ 1. Der må ikke på folkekirkens helligdage foretages noget, hvorved gudstjenesten forstyrres.

§ 2. Der må ikke afholdes offentlige forlystelser

- 1) på langfredag, 1. påskedag eller 1. pinsedag efter kl. 6, på juleaftensdag efter kl. 16 eller på juledag.
- 2) på folkekirkens øvrige helligdage i tiden mellem kl. 6 og kl. 14.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 finder også anvendelse med hensyn til

- 1) optog med musik.
- 2) underholdning på offentlige beværtningssteder.
- 3) offentlige motorløb.

4) offentlige gymnastik-, sports- og idrætsopvisninger, såfremt der deltager professionelle eller finder totalisatorspil sted.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan politiet gøre undtagelse fra reglerne i stk. 1 og 2.

§ 3. Overtrædelse af loven straffes med bøde, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

§ 4. Lov nr. 85 af 7. april 1936 om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen ophæves.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne med de afvigelser, som øernes særlige forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende regler om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen indeholdes i lov nr. 85 af 7. april 1936, der er optaget som bilag til lovforslaget.

Reglerne i denne lov bygger i vidt omfang på ældre bestemmelser, nemlig forordningen af 26. marts 1845 (som ændret ved love af 24. maj 1854 og 29. december 1862), lov nr. 57 af 7. april 1876 (som ændret ved lov nr. 48 af 1. april 1891 og lov nr. 160 af 15. december 1899), lov nr. 134 af 22. april 1904 og lov nr. 353 af 7. august 1922. Hovedpunkterne i loven af 1876 er opretholdt i den gæl-

Justitsmin. j. nr. L.A 108/61.

dende lov, og denne er meget nær identisk med loven af 1922.

Loven omfatter i hovedsagen to sæt af forbudsregler vedrørende henholdsvis beskæftigelser og offentlige forlystelser.

Lovens forbud mod visse beskæftigelser på helligdage (§ 1, jfr. §§ 4 og 5) må nu anses for upåkrævede ved siden af reglerne i arbejderbeskyttelsesloven og lukkeloven. Også den specielle bestemmelse i § 2 om forbud mod kommunale møder m. v. på helligdage tør nu anses for overflødig.

Reglerne i § 3, hvorefter det er forbudt at afholde